

Archief T. v. T.

IN MEMORIAM S. BLAAUW

Onder mijn oudste herinneringen aan de jongensjaren behoort die aan den ouderen vriend S i c c o B l a a u w. Vanaf dien tijd, over een periode van meer dan vijftig jaren, bouwde zich een vriendschap op, die al vaster en dieper werd. Gedurende het laatste en langste deel waren wij bovendien collega's en leerde ik hem in zijn werk kennen.

Een woord tot afscheid en herdenking van dezen voornamen mensch en eminenten vakman, zij mij daarom toegestaan.

Blaauw werd geboren op 13 Januari 1867 en behaalde, na aanvankelijk in een apotheek te Heerenveen te hebben gewerkt, op 14 Mei 1897 het tandmeesters-diploma. Eenigen tijd was hij assistent aan het tandheelkundig instituut bij den toenmaligen lector Dr. T h. D e n t z.

In Maart 1898 vestigde hij zich te Middelburg om daar bijna veertig jaren lang de volle practijk uit te oefenen. De volle practijk, want behalve een uitstekend conservist was hij een expert op het gebied der prothese, beoefende daarnaast met succes de orthodontie en verrichtte pionierswerk op het terrein der kaakprothese en de behandeling der kaakfracturen. Door eigen studie vulde hij tekortkomingen in zijn schoolkennis aan, stelde zich op de hoogte van de internationale vakliteratuur en verzuimde, ondanks de verre reis, zelden een vergadering der vakgenooten.

Hij timmerde niet aan den grooten weg, maar kon soms reeds resultaten toonen, waar anderen nog met plannen bezig waren. Vele collega's, vooral in Zeeland en Brabant ontmoeten nog dagelijks zijn werk en herkennen het gemakkelijk, omdat het uitsteekt boven het gewone.

In 1937 legde hij de practijk neer om den ouden dag in Zeist te gaan doorbrengen. De jonge garde heeft zeker er toe bijgedragen deze rust met nieuwe vreugde te vullen. In October 1935 had de tandheelkundige studentenvereniging „John Tomes”, tot welker oprichters hij behoorde, hem tot eerevoorzitter benoemd. Deze functie heeft hij met groote toewijding, ja, met liefde vervuld. Hij gaf veel en mocht veel ontvangen.

Op 15 Maart j.l. is hij stil en rustig van ons heen gegaan.

Terugziend is het niet mogelijk in Blaauw den mensch en den tandarts te scheiden. Hij was ijverig, nauwgezet en zéér bekwaam. Maar bovenal hij was trouw. Vaak zichzelf kleineerend, behoorde hij niettemin tot de beste beoefenaren van ons vak. Bij vrienden en bij collega's zal zijn nagedachtenis lang in eere blijven.

B. R. BAKKER